

Núm. de Protocol: SS-075-1/95

S E N T E N C I A NUM. 96-20

PARTS:

Apel.lant: Sr. L.P.Z.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. F.B.G.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. J.A.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 8 de maig de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-075-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. L.P.Z. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 28 d'agost de 1995, confirmada previ recurs administratiu per resolució de data 25 de setembre de 1995.

El Sr. L.P.Z. havia sol·licitat una pensió de vellesa i la CASS li va acordar la pensió calculada en funció dels punts adquirits, és a dir 3.024.

El demandant estimava que tenia dret a l'aplicació de les disposicions de l'article 41 del Reglament Tècnic que preveu, segons certes condicions, que "les pensions no podran ésser inferiors a un mínim de 5.000 punts".

2.- Segons sentència de 2 de desembre de 1995, el Tribunal Unipersonal de Batlles va constatar (Quart) que l'interessat ha estat assegurat assalariat des de l'abril de 1968 fins l'abril de 1971 i assegurat no assalariat des de l'agost de 1971 fins al juny de 1995. No pot doncs beneficiar-se de les disposicions del primer paràgraf de l'article 41. Entra dins el camp d'aplicació del 3r paràgraf de l'article 41. Tanmateix, l'aplicació estricta de les regles establertes en aquest paràgraf conduiria a l'obtenció d'una pensió menys elevada que aquella concedida per la CASS.

El Tribunal de Batlles, va doncs rebutjar la demanda interposada pel Sr. L.P.Z. en data 17 d'octubre de 1995.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de 21 de febrer de 1996, el demandant exposa que el litigi es basa en la interpretació del 3r paràgraf de l'article 41.

La situació de l'interessat és la següent:

- va començar a treballar el mes de juliol de 1958;
- va cotitzar com assalariat des de l'abril de 1968 fins l'abril de 1971;
- va cotitzar com no assalariat des de l'abril de 1971 fins el Juny de 1995, data de la seva jubilació.

La CASS li va acordar una pensió corresponent als punts adquirits durant la seva activitat, o sigui 3.024,37, en aplicació de l'article 37 del Reglament Tècnic. En efecte, segons la CASS (i aquesta posició és aprovada per la Sentència del Batlle), la quantitat de Punts que hauria pogut adquirir si hagués cotitzat a la classe C des de l'abril de 1968 seria de 3.780,67 Punts. L'aplicació literal del 3r paràgraf de l'article 41 li atorgaria doncs una pensió corresponent a 5000 Punts - 3780,67 Punts, o sigui 1.219,33 Punts.

El demandant contradiu aquesta interpretació i proposa el càlcul següent: hauria pogut adquirir 3780,67 Punts si hagués cotitzat a la classe C des del primer d'abril de 1968; ara bé, té realment adquirits 3.024,37 Punts. Cal doncs deduir dels 5.000 Punts, la diferència entre els 3.780,67 Punts i els 3.024,37 Punts, o sigui 756,30 Punts. Tindria doncs dret a una pensió corresponent a 5.000 Punts - 756,30 Punts = 4.243,70 Punts.

En tot cas, els càlculs efectuats per la CASS són erronis des del punt de vista aritmètic.

4.- En la seva contesta de l'11 de març de 1996, la CASS estima principalment que l'esperit de l'article 41 no correspon al raonament mantingut pel demandant: es tractava d'afavorir, en abril de 1968, els no assalariats d'edat que no havien tingut el temps d'adquirir un nombre de Punts suficients per percebre una jubilació digna. D'altra banda, els no assalariats més joves havien tingut la possibilitat de fer-se una jubilació més important cotitzant per exemple, en la classe E (en aplicació de l'article 4 del Reglament d'aplicació núm. 14). En tot cas, l'aplicació de l'article 41 no pot perjudicar els interessats, ja que, si les disposicions d'aquest article els hi són menys favorables que el dret comú, se'ls apliquen les regles previstes a l'article 37 (càlcul de la pensió en funció dels punts adquirits).

D'altra banda, els errors aritmètics figuren en la carta de notificació però la pensió realment lliurada no es errònia (v. el document annex a la contesta).

La CASS demana la confirmació de la Sentència.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència.-

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els errors aritmètics comesos per la CASS:

Aquests errors figuraven en la carta de notificació adreçada per la CASS, però el muntant atorgat a l'interessat va estar correctament determinat i el demandant va abandonar aquesta objecció en l'acte de la Vista Oral de 19 d'abril de 1996.

Tercer.- La interpretació de l'article 41 del Reglament tècnic:

En aquest cas, es tracta d'interpretar el paràgraf 3 de l'article 41 ja que, tenint en compte la seva situació, el Sr. L.P.Z. es troba en el camp d'aplicació d'aquestes disposicions.

En realitat, la interpretació de l'article 41 s'ha de fer en relació amb les disposicions de l'article 37 del mateix Reglament. Aquest últim article estableix un principi: "A cada categoria de cotització correspon una classe de pensió, expressada com segueix:.... pels no assalariats o assegurats voluntaris, els punts obtinguts segons llur classe de cotització".

L'article 41 preveu una excepció a aquest principi:

"Les pensions definides en els articles precedents no podran ésser inferiors a un mínim de 5.000 punts en les condicions següents:

....-pels assegurats no assalariats beneficiaris d'una pensió de vellesa d'almenys 960 punts, que justifiquin 180 mesos de cotització a partir del primer d'abril de 1968, el mínim de 5.000 punts serà reduït de l'import dels punts de jubilació que hauria pogut adquirir cotitzant a la classe C des del dia primer d'abril de 1968 fins al moment de la jubilació".

El fonament d'aquest text és clar: en el moment de la instauració del règim de Seguretat Social a Andorra, a partir del primer d'abril de 1968, es tractava de preveure unes disposicions transitòries a favor dels no assalariats d'edat que no haguessin pogut cotitzar durant els mesos suficients per constituir-se una pensió d'un muntant digne. Aquesta disposició

transitòria hauria de beneficiar plenament, de fet, les persones que han pres la seva jubilació dins els 40 mesos que segueixen la posta en marxa del règim de la Seguretat Social; el que explica la condició relativa als 480 punts (que fou, més endavant augmentada a 960 punts), que correspon a 3 anys i 4 mesos de cotitzacions en la classe C (ja que 3 anys comporten 36 mesos, més 4 mesos, multiplicat per 12 punts = 480 punts).

Però, pels no assalariats que, al primer d'abril de 1968 tenien la possibilitat de cotitzar durant una durada relativament llarga, l'aplicació d'un muntant mínim de pensió està subordinat a una condició més estricta. El fonament és que ells mateixos han de fer un esforç de cotització per poder pretendre l'aplicació del text.

Concretament, l'índex es refereix als no assalariats que justifiquin 180 mesos de cotització a partir del primer d'abril de 1968. Es tracta doncs de persones que han tingut una activitat d'almenys 15 anys a partir del primer d'abril de 1968 (ja que 180 mesos corresponent efectivament a una durada de 15 anys). Aquestes persones tenien efectivament la possibilitat de constituir-se una jubilació per un muntant digne al cotitzar en la classe D o E (en aquestes hipòtesis, el muntant dels punts adquirits en 180 mesos seria, respectivament de 2.880 punts ó de 4.320 punts i la pensió estaria calculada en funció d'aquest nombre de punts). Per a qui ha cotitzat a la classe A, B, o C, el mínim de 5.000 punts és redueix del muntant que hauria pogut adquirir si hagués cotitzat en la classe C (o sigui 2.160 punts) i el muntant dels punts que li serien atribuïts seria de $5.000 - 2.160 = 2.840$ punts. Les persones que no han acceptat cotitzar en les classes més elevades (classes D o E) estan doncs penalitzades.

Per les persones que han tingut una llarga activitat després del primer d'abril de 1968, el raonament esmentat més amunt s'adapta encara més. Han tingut evidentment la possibilitat legal de crear-se una pensió elevada i les mesures transitòries no es justifiquen.

En aquest cas, el Sr. L.P.Z. va cotitzar en qualitat de no assalariat durant 287 mesos (des de l'abril de 1971 fins el juny de 1995, data de la seva jubilació). Hauria pogut adquirir un nombre de punts importants si hagués cotitzat en la classe D ($287 \times 16 = 4.592$) o en la classe E ($287 \times 24 = 6.888$) i la seva pensió s'hauria calculat sobre aquest nombre de punts (augmentat amb els punts adquirits en qualitat d'assalariat). Però per raons que li pertocuen l'interessat va preferir cotitzar en les classes més baixes (principalment en la classe A, després durant alguns mesos en 1988 i 1989 en la classe E, després en la classe B): per tant no ha pogut adquirir més que un total de 3.024 punts.

Ara bé, l'article 41 que com ja s'ha remarcat anteriorment és una disposició excepcional, s'ha d'interpretar estrictament: el Sr. L.P.Z. entra en el camp d'aplicació del paràgraf 3 d'aquest article i el mínim de 5.000 punts s'ha de reduir del nombre de punts que hauria pogut adquirir si hagués cotitzat en la classe C des del primer d'abril de 1968 (i no després de la data a la qual esdevenia no assalariat, contràriament al càlcul efectuat per la sentència: cal, en efecte aplicar el text d'una manera literal, ja que en el cas contrari, el seu fonament, més amunt esmentat, no es respectaria). Per l'interessat, aquest càlcul conduiria a $5.000 - 3.924 = 1.076$ punts, muntant inferior al nombre de punts que efectivament ha adquirit, és a dir 3.024. Per consegüent, ja que les disposicions excepcionals de l'article 41 li són menys favorables, cal retornar al principi general previst per l'article 37 del mateix Reglament i calcular la pensió corresponen al nombre de punts realment adquirits, és a dir 3.024 punts.

La CASS ha fet una exacta aplicació de les disposicions de l'article 41, paràgraf 3 del Reglament Tècnic.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. L.P.Z. .

Segon: Declarar ajustada a dret i conforme als fins que legitimen l'activitat administrativa la resolució recorreguda de la CASS de data 25 d'agost de 1995 concedint a l'agent una pensió de vellesa corresponent a 3.024 punts.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré